

SÍNDIC DE GREUGES DE LA COMUNITAT VALENCIANA

SÍNDIC DE GREUGES DE LA COMUNITAT VALENCIANA REGISTRE GENERAL
04/07/2011
EIXIDA NÚM. 29573

Diputació Provincial de València
Il·lm. Sr. President
Hugo de Montcada, 9
VALENCIA - 46010 (València)

=====
Ref. queixa núm. 108689
=====

Assumpte: discriminació del valencià en pàgina web municipal.

Il·lm. Sr.,

Vam rebre en esta institució un escrit signat pel Sr. (...), que va estar registrat amb el número indicat més amunt.

Substancialment manifestava els fets i les consideracions següents:

- Que la web de la Institució Alfons el Magnànim (<http://www.alfonselmagnanim.com/vtext.htm>) conté botons de tria que no complixen la designació idiomàtica que indiquen i botons d'enllaç en la suposada versió valenciana que estan només en castellà; el web conté pàgines informatives redactades únicament en espanyol, com ara:

- (<http://www.alfonselmagnanim.com/quien.htm>;
- <http://www.alfonselmagnanim.com/publicacion/publicaciones.htm>)

i altres deficiències en de no correspondència entre la tria idiomàtica i el contingut real.

- Que la llei d'ús del Valencià dictamina en el seu article segon que el valencià és la llengua pròpia de la Generalitat i també de les administracions i corporacions municipals, així com de les empreses públiques que hi depenen. A més, els criteris sobre l'ús del valencià aprovats pel consell, coneguts com Declaració d'Ares del Mestre, d'1 d'Octubre de 2003, indiquen que "els fullets informatius, les pàgines web, els anuncis i les revistes s'hauran de fer, principalment en valencià.

En considerar que la queixa reunia els requisits establits en els articles 12 i 17 de la Llei 11/1988, de 26 de desembre, del Síndic de Greuges, va ser admesa, i li'n vam donar trasllat de conformitat amb el que determina l'article 18.1 de la llei esmentada.

A fi de contrastar les al·legacions formulades per la persona interessada, li vam demar que, ens remetera informació suficient sobre la realitat d'aquelles i de la resta de circumstàncies concurrents en este supòsit, i que fera extensiu el seu informe a concretar, si s'escau, les previsions existents perquè la pàgina web de referència puga ser visitada en valencià.

La comunicació rebuda de la Diputació de València donava compte del següent:

1.- *Amb caràcter general la Institució Alfons el Magnànim, (IAM) respecta i fa valdre la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià amb tots els seus mitjans i en totes les seues activitats públiques que se centren, fonamentalment, en l'edició de llibres, així com en la celebració de congressos, conferències, etc., sempre al voltant de la cultura valenciana en tots les seues modalitats, en un esforç que evidencia al fullejar els nostres catàlegs i col·leccions.*

2.- *La pàgina web de la Institució Alfons el Magnànim (IAM) està tota ella redactada en valencià. Tant és així que quan s'entra en el domini alfonselmagnanim.com, per defecte, dona la pàgina en valencià i només es passa al castellà si així es requerix per part de l'usuari formulant l'oportuna petició en una pestanya ad hoc.*

3.- *Es respecta el castellà quan s'al·ludix a llibres escrits en esta llengua, perquè d'eixa forma va redactar l'autor les seues pàgines i si és el cas les solapes, o quan es referix a convocatòries literàries per a premis en castellà com el de novel·la o poesia que es convoquen, el primer biennalment i el segon anualment.*

4.- *Certament en els exclusius casos assenyalats pel denunciant, es poden detectar errors en el compliment d'este principi general —d'aplicació a totes les altres pàgines i circumstàncies— per raons que passem a explicar a continuació, i que hi son fets aïllats i irrellevants, com posa en evidencia el fet que en el primer dels casos es tracta tan sols de quatre línies de text, que rectificarem d'immediat.*

5.- *No és qüestió ara d'enumerar totes i cadascuna de les nostres dedicacions quotidianes, però si és oportú alhora que ens posem al servici del Síndic, per aclarir-li la situació en què és troba la pàgina web de la nostra Institució, que està en re-construcció ja que, per motius de personal, formació i mitjans materials, estava pendent d'actualització, però ja està tancat el compromís amb una empresa a la què se li ha encarregat el disseny de la nova pàgina, raó per la que confiem que a principis de l'any 2011 s'hagen solucionat per a sempre les possibles contrarietats detectables ara i que en tot cas son extraordinàriament minoritàries i no afecten el servici general. Com s'assenyalat, la IAM ha realitzat un encàrrec de modernització del disseny, llenguatge informàtic, i lògica interna que evite errors que fins ara havíem detectat. Estes tasques han fet que certes pàgines, provisional i episòdicament, tinguen algunes parts només en una de les llengües estatutàries de la CV, la qual cosa ocorre amb caràcter provisional mentres duren les tasques d'ajust.*

L'interessat, a qui li vam donar trasllat de la comunicació rebuda, va formular les al·legacions que va considerar oportunes, i va ratificar íntegrament el seu escrit inicial de queixa, i és per això que, una vegada conclosa la tramitació ordinària de queixa, resollem l'expedient amb les dades que hi consten, per la qual cosa li demane que cosidere els arguments que li expose tot seguit i que constituïxen els fonaments del suggeriment amb què concloem.

Esta institució és conscient que els recursos de què disposen les administracions públiques són limitats i que cal racionalitzar-ne l'ús, però la legislació vigent respecte de l'ús del valencià és clara i no admet cap interpretació. I tot i que esta institució reconeix els esforços de l'Administració pública valenciana per a adaptar les seues estructures al règim de cooficialitat lingüística instaurat per la Constitució espanyola i per l'Estatut d'autonomia, no pot sinó cridar l'atenció sobre el fet que la Llei d'ús i ensenyament del valencià està vigent des de fa més de 25 anys i que en el títol tercer reconeix el dret de tots els ciutadans a ser informats pels mitjans de comunicació socials tant en valencià com en castellà i a utilitzar indistintament les dos llengües quan hagen d'usar-les, i que esta obligació, com no podia ser d'una altra manera, ha d'estendre's als nous mitjans de comunicació i a les noves realitats tecnològiques i, d'una altra banda, la citada Llei d'ús i ensenyament del valencià, en les seues disposicions transitòries estableix un termini de tres anys perquè les distintes àrees de l'Administració valenciana duguen a terme les disposicions d'esta (un termini que s'ha superat a l'excés, si tenim en compte que la LUEV va entrar en vigor l'any 1983), per a adaptar les seues estructures al règim de cooficialitat lingüística.

No obstant això anterior, senyor, hem de comunicar-li que la Llei d'ús i ensenyament del valencià (Llei 4/1983, de 23 de novembre) va ratificar el mandat estatutari recollit en l'article 5, que imposa als poders públics radicats a la Comunitat Valenciana la defensa i promoció del valencià en tots els àmbits socials, a fi d'assolir la seua equiparació plena amb el castellà, l'altra llengua oficial.

La cooficialitat lingüística instaurada per la Constitució espanyola, que reconeix com a llengua oficial d'una determinada comunitat autònoma, no solament l'idioma castellà sinó també el propi d'eixa comunitat autònoma, va modificar notablement l'ús, tant privat com oficial, de les diverses llengües en el territori de l'Estat espanyol; és per això que les comunitats autònomes amb idioma cooficial propi han legislat en la matèria, mitjançant lleis denominades de normalització lingüística, a fi de fomentar l'ús de la llengua cooficial (especialment en aquells àmbits oficials: administració pública, educació, mitjans de comunicació, etc.) amb l'objectiu que esta assolisca cotes similars a aquelles que corresponen al castellà com a idioma oficial en tot el territori de l'Estat.

L'aplicació d'estes lleis de normalització lingüística duta a terme per les diverses comunitats autònomes motiva, de vegades, que ciutadans que tenen com a llengua habitual el valencià, consideren vulnerats els seus drets lingüístics per l'ús d'una llengua o l'altra per part de les autoritats i les oficines públiques.

La normativa vigent respecte de l'ús del valencià, continguda en la Constitució espanyola, en l'Estatut d'autonomia de la Comunitat Valenciana i en la Llei d'ús i ensenyament del valencià, és clara i terminant, i no deixa lloc a cap interpretació, per la qual cosa l'Administració pública valenciana està obligada a garantir la normalització lingüística, tal com es desprén de l'art. 7.4 i .5 de l'Estatut d'autonomia, en assenyalar que "Caldrà atorgar un especial respecte i protecció a la recuperació del valencià".

La Llei d'ús i ensenyament del valencià no és una altra cosa que el desenvolupament normal de les previsions contingudes en la Constitució espanyola i en l'Estatut d'autonomia respecte de l'ús de la nostra llengua com l'objectiu últim de recuperar la desigualtat que encara existix respecte de l'altra llengua oficial, el castellà, sense que en cap cas pugua prevaler l'una sobre l'altra.

La citada Llei va significar, d'una banda, el compromís de la Generalitat Valenciana de defensar el patrimoni cultural de la nostra Comunitat i, especialment, la recuperació social del valencià, definit com a llengua història i pròpia del nostre poble” i, d'una altra banda, superar la relació de desigualtat existent entre les dos llengües oficials de la Comunitat Valenciana, el valencià i el castellà.

Així mateix, **SUGGERIM A L'EXCMA. DIPUTACIÓ DE VALÈNCIA** que, d'acord amb la seua disponibilitat pressupostària, promoga les actuacions necessàries per a adaptar els continguts de les seues pàgines webs institucionals, i en concret les referides a la institució d'Alfons el Magnànim, al règim de cooficialitat lingüística vigent a la Comunitat Valenciana, perquè puguen ser visitades en valencià i en castellà.

En virtut de l'art. 29.1 de la Llei 11/1988, reguladora del Síndic de Greuges, li recordem el deure de donar compliment al que disposa la legislació vigent sobre l'ús del valencià, d'acord amb el que hem indicat en el cos d'este escrit, la qual cosa se li comunica perquè, en el termini d'un mes, ens remeta l'informe preceptiu en què ens ha d'indicar si accepta la recomanació que li fem o, si s'escau, les raons que considere per a no acceptar-la.

Perquè en prenga coneixement li fem saber, així mateix, que a partir de la setmana següent a la data en què s'ha dictat, la present resolució serà inserida en la pàgina web de la institució.

Atentament,

José Cholbi Diego
Síndic de Greuges de la Comunitat Valenciana